

Afkortning paa 3 Aar i Stavnsbaandet ved at stikke af fra sin Forsørgelseskommune. Men det er naturligvis ikke Meningen.

Endelig er det saaledes, at nogle Dommere tager mildt paa Overtrædelse af Polititilholdet, andre tager strengt derpaa. Een Dommer lader det gælde for en Undskyldning, at vedkommende har faaet Arbejde, en anden Dommer tager uden videre vedkommende Betler fra hans Arbejde og sender ham i Tvangsarbejdsanstalten for Overtrædelse af Tilholdet. Vi har haft Eksempel paa, at en Mand, som var rejst her til København og havde faaet fast Arbejde, af Københavns Opdagelsespoliti blev taget fra sit Arbejde og sendt hjem til sin Jurisdiktion for at faa en Dom paa 30 Dages Tvangsarbejde for Overtrædelse af Polititilholdet; han blev sendt til Tvangsarbejdsanstalten med det Paalæg, at han snarest muligt skulde indgive Andragende om at faa Polititilholdet hævet, da det overfor ham havde vist sig at være unyttigt.

Jeg vil saa vende mig til den højtærede Kultusminister. Paa det fremlagte Finanslovsforslag er der flere Bevillinger til Opførelse af nye Kirker, og adskillige ærede Medlemmer har allerede fremført Ønsker og Krav om lignende Bevillinger til nye Kirker i deres Valgkredse. Overfor disse Krav om Bevillinger til nye Kirker vil jeg gerne anbefale baade den højtærede Kultusminister og det kommende Finansudvalg at være meget varsomme, thi Kravene om nye Kirker vil snart blive efterfulgt af Krav om flere Præster. Nu kunde det jo synes, at jeg skulde være den sidste til at tale imod dette Krav, men dog drister jeg mig til at gøre det, thi Kravet om flere Præster vil betyde, at der stilles forøgede Krav til den gejstlige Lønningsfond. Den blev først oprettet i Fjor, og der er vistnok ingen, som i Øjeblikket har Klarhed over, hvorledes den rigtig vil virke, og om der virkelig vil vise sig at være rigelige Midler til de Krav, som Lønningsloven stiller, og vi skulde jo nødig komme dertil, at vi for at opretholde denne Lønningslov skulde søge Statskassen om nye Bevillinger. Jeg vil i hvert Fald ikke gaa med til, at saadanne Krav til Statskassen imødekommes. Endvidere vil vi inden ret mange Aar ganske sikkert komme i Præstemangel, og naar der er Udsigt til det, er der ingen Mening i at bane Vejen for nye Krav om flere Præster.

Der blev af det ærede Medlem fra Herning (Westergaard) andraget om en Bevilling til en Restaurering af Kirken i

Arnborg. Jeg vil gerne lægge et godt Ord ind for denne Anmodning fra det ærede Medlem fra Herning. Arnborg Kirke er en gammel Kirke, som historisk og kulturelt har sin Interesse, og Befolkningen derovre er en fattig Hedebefolkning. Af disse tvende Grunde, som ogsaa det ærede Medlem fra Herning anførte, synes jeg, det var rimeligt, om den højtærede Kultusminister og det kommende Finansudvalg stillede sig saa venligt som muligt til denne Bevilling til en gammel historisk og kulturelt set interessant Kirke. Folketinget har jo tidligere givet Bevillinger til Restaurering af store Domkirker, men de smaa, historisk interessante Landsbykirker har maaske ogsaa deres berettigede Krav at stille.

Jeg skal saa gøre et Par Bemærkninger, som den Lønningslov, der i Fjor blev vedtaget for Præsterne, giver mig Anledning til. Ved denne Lønningslov blev der for første Gang givet Lejlighed til at afløse Offeret for de kirkelige Handlinger, det Offer, som man med et mindre smagfuldt Udtryk har kaldt de gejstlige Drikkepenge. Det er en Bestemmelse, som er blevet hilst med stor Tilfredshed baade af Befolkningen og af de offerberettigede Præster og Lærere, og i den kommende Tid vil der sikkert komme til at ligge mange Overenskomster paa den højtærede Kultusministers Bord til Approbation. Nu har jeg hørt lidt om, at man i Ministeriet uden at tilsigte det kommer til at lægge disse Afløsninger Hindringer i Vejen, nemlig paa de Steder, hvor Højtidsofferet er blevet afløst for en Aarrække siden. Dette Højtidsoffer er nemlig blevet afløst paa to forskellige Maader: de første Afløsninger var mod en bestemt Sum aarlig, en Sum, som ikke forandredes; den anden Afløsningsmaade var ved en Sum, som forandredes efter Folketallet. Det er jo klart, at denne sidste Afløsningsmaade, efter Folketallet, saaledes at Summens Størrelse steg eller faldt, efter som Folketallet steg eller blev mindre, er den retfærdigste. Nu har jeg hørt — det er kun gennem mundtlige Forespørgsler, jeg er kommet til Kundskab derom —, at man i Ministeriet, naar der kommer til at foreligge Andragender om Afløsning af Offeret for de kirkelige Handlinger i saadanne Sogne, vil kræve, at Højtidsofferets Afløsning omreguleres, saaledes at det i Stedet for en fast aarlig Sum, som ikke forandres, bliver en Sum, som forandres efter Folketallets Stigen og Falden. Jeg tror imidlertid, at hvis man vil stille det som en ufravigelig